

Chưa Hết “Chuyện ông Kỳ”

Ký Thiệt

Ông Nguyễn Cao Kỳ đã qua đời đột ngột năm 2011 tại Kuala Lumpur, Malaysia. Tang lễ đã gặp những trắc trở và có nhiều điều tiếng không hay do hành động “trở cò” của ông. Nhưng, “chết là hết”, mọi chuyện rồi cũng qua đi. Bỗng vào năm 2017 một phần trong tập Hồi Ký của Trịnh Xuân Thanh, nói về vụ “hòa hợp hòa giải với CSVN” của ông Nguyễn Cao Kỳ được phổ biến rộng rãi trên mạng điện tử đã hâm nóng lại câu chuyện cũ, trong đó có đoạn kể chi tiết ông Kỳ đã nhận về Việt Nam theo Việt Cộng “vớ cái giá 50 triệu đô-la”. Trịnh Xuân Thanh là một quan lớn của CSVN bị kết tội tham ô (anh nào mà chẳng tham ô) khi ấy đang sống lưu vong tại Đức. Ngày 9.3. 2017, ông Bằng Phong Đặng Văn Âu, một cựu Không Quân rất thân cận với Tướng Kỳ, đã phổ biến một bức thư, bác bỏ câu chuyện 50 triệu đô-la, trong đó có đoạn như sau:

“Cuối năm 2003, Tướng Nguyễn Cao Kỳ từ California bay sang Houston, gặp một số anh em Không Quân để cho biết rằng có ông Thứ trưởng Ngoại giao Việt Cộng, Nguyễn Đình Bin, mời ông về nước để giải thích cho thành phần bảo thủ trong Đảng hiểu rõ hơn về người Mỹ, dù đã có quan hệ ngoại giao với Mỹ, nhưng vẫn không tin người Mỹ. Tôi khuyên ông Tướng không nên tin vào thiện chí của Việt Cộng. Chẳng qua, chúng mời ông về vì biết ông là người Chống Cộng quyết liệt, thì nay chúng mời ông về là vì chúng muốn chúng tỏ với thế giới, đặc biệt đối với Hoa Kỳ, rằng chúng đã cởi mở, sẵn sàng bắt tay kẻ cựu thù. Trước đây, đi nói chuyện ở các Đại học Hoa Kỳ, ông đề nghị Hoa Kỳ phải trở lại Việt Nam vì ông biết trước ý đồ của thằng Tàu luôn luôn mang tham vọng bành trướng thì Việt Nam không thể tránh khỏi trở thành Giao Chỉ Quận một lần nữa. Tôi hỏi ông Tướng còn nhớ Nghị sĩ Phạm Nam Sách đã viết báo miệt thị ông là “Chó Nhảy Bàn Độc”? Ông mới chỉ đưa sáng kiến thì đã bị người ta quy cho ông cái tội hòa giải hòa hợp với Việt Cộng. Nay ông đích thân về nước, thì chắc chắn ông sẽ bị bọn Việt Tân có cơ để trả đũa ông, vì trước đây ông đã mạt sát bọn làm Kháng chiến giả hiệu là một lũ ăn cắp. Tôi không muốn thanh danh của ông bị chà đạp, bêu riếu.

Tướng Kỳ đáp: “Tôi biết anh có lòng quý mến tôi. Anh không muốn tôi bị “lũ hủi” bôi nhọ. Nhưng theo như tôi biết, anh là đảng viên trong Đảng Cách Mạng của Cụ Hà Thúc Ký. Anh chấp nhận đi làm cách mạng là chấp nhận hy sinh, thân còn chả tiếc thì tiếc chi danh? Với quan niệm của tôi, người đi làm cách mạng còn giá trị hơn cả người đi tu nữa. Bởi vì đi tu thì có ngày lên chức Giám Mục, Hồng Y hay Thượng Tọa, Hòa Thượng. Còn đi làm cách mạng, tức là chấp nhận làm chiến sĩ vô danh, chẳng được ai cúng dường. Hơn nữa anh là phi công VNCH, đã từng thề một lòng vượt trên lưng gió quyết chiến đấu và thể ra đi không thềm ai tìm xác rơi, mà nay anh khuyên tôi như thế, tức là anh từ bỏ Lý Tưởng rồi sao? Về vấn đề cộng sản thật lòng muốn tôi về nước hay họ chỉ lợi dụng mời tôi về để tuyên truyền chủ trương hòa giải hòa hợp của họ, thì hãy chờ xem rồi sẽ tính sau. Nhưng tôi hỏi anh, có con bệnh nào đang hấp hối mà nằm đó chờ chết hay là đi tìm thầy thuốc để chữa bệnh? Họ đã thú nhận họ đang mắc chứng bệnh nội tâm, tức là bệnh tham những hoành hành. Tôi hỏi anh, ngoài tôi ra, ai là người xứng đáng hơn để chỉ cho họ cách bài trừ tham những? Chắc anh còn nhớ tôi đã xử tử Tạ Vinh? Anh hãy nói cho anh em Không Quân hiểu Hòa Giải Hòa Hợp chỉ có kẻ thắng trận làm được; chứ kẻ thua trận như anh, như tôi thì lấy tư cách gì để hòa giải hòa hợp? Như trong cuộc nội chiến Hoa Kỳ, ông Tướng thắng trận hòa giải với ông Tướng thua trận. Anh hiểu không? Người nào dốt hoặc có ác ý mới chủi tôi đi hòa giải hòa hợp với Việt Cộng. Tôi sẽ nói với nhà cầm quyền cộng sản, khi đánh nhau với Miền Nam, họ tìm cách chia rẽ, phân hóa Miền Nam là để chiến thắng. Nay họ đã ở cương vị cầm quyền cả nước thì họ phải đoàn kết dân tộc để có sức mạnh bảo vệ Tổ Quốc, như khi tôi cầm quyền thì tôi đã hòa giải với Fulro.

Từ khi tham gia đoàn thể cách mạng, chưa ai nói với tôi người đi làm cách mạng có giá trị hơn người đi tu... Do cơ may, vì tôi có anh Đặng Văn Châu là người giao thiệp rộng, từng là bạn hữu của nhiều nhân vật lãnh đạo chính trị hay Tướng lĩnh, nên tôi cũng có cơ hội tiếp xúc với nhiều vị. Tôi nhận thấy ông Kỳ tuy không có bằng cấp cao, nhưng ông là người có viễn kiến nhìn xa hơn các chính khách, các Tướng lĩnh và dám làm điều gì mà ông nhận thấy đúng cho Đất Nước, bất chấp thị phi của thiên hạ.

Ông Kỳ nói: Tôi về nước để khuyên bọn cầm quyền hãy đi với Mỹ, thay đổi đường lối cai trị mà nếu chúng nghe theo thì ích cho dân cho nước, còn hơn là không làm gì?” Tôi nhận thấy lập luận của Tướng Kỳ là đúng, bởi vì tôi biết ông hết lòng với Đất Nước; chứ không phải là loại chính trị gia xôi thịt, đón gió trở cò. Tướng Kỳ đề nghị Hoa Kỳ phải “xoay trục” về Châu Á từ thế kỷ trước, nay chính sách của Mỹ mới thi hành!

Về số tiền 50 triệu đô là do tên cộng sản Trịnh Xuân Thanh tiết lộ là không đúng sự thật. Sự thật là thế này:

*Khi Phạm Thế Duyệt đưa Tướng Kỳ ra đảo Tuần Châu để khoe với Tướng Kỳ về sự phát triển của Đất Nước thì có một nhân vật tên là **Đào Hồng Tuyền**, người thực hiện dự án Tuần Châu, có tặng cho Tướng Kỳ một tấm ngân phiếu trị giá 50 triệu đồng bạc Việt Cộng (chứ không phải Đô La). Tướng Kỳ liền trao tấm ngân phiếu đó cho ông Nguyễn Tô, người tháp tùng trong chuyến đi Tuần Châu với Tướng Kỳ để tặng cho trường Chu Văn An. Ông Nguyễn Tô là người bạn học của Tướng Kỳ tại trường Chu Văn An thuở thiếu thời ở Hà Nội. Hành động của Tướng Kỳ đã khiến cho Phạm Thế Duyệt (Ủy viên Bộ Chính Trị) rất đỗi ngạc nhiên, vì sự hào phóng của Tướng Kỳ đối với Trường cũ.*

*Một nửa sự thật không phải là SỰ THẬT. Nửa sự thật đó là có sự kiện **Đào Hồng Tuyền** tặng tám chi phiếu 50 triệu tiền Việt Cộng chứ không phải 50 triệu đô la.*

(Ngưng trích)

Chuyện CSVN “tặng” ông Nguyễn Cao Kỳ 50 triệu đô-la có thật hay không, và tiền đô-la Mỹ hay tiền Hồ cũng không ai hay. Gần đây có tin CSVN đã tổ chức bắt cóc Trịnh Xuân Thanh đem về nước trừng trị.

Sự thật nhiều người biết là vào năm 1983 vợ chồng ông Nguyễn Cao Kỳ khai phá sản tại California, trong đó có món nợ 20,000 đô-la của sòng bài Caesar ở Las Vegas. Mặc dù được các cựu Không quân thương mến và tận tình giúp đỡ, chuyện làm ăn của ông Kỳ không bao giờ khấm khá. Trong giới Không quân có những tiếng than phiền về nhiều việc làm lồi thối của ông tướng đàn anh. Cuối cùng là chuyện ông Kỳ ly dị vợ và lấy một người khác, rồi không bao lâu sau có tin đồn “động trời”: ông Nguyễn Cao Kỳ sẽ về Việt Nam “hòa hợp hòa giải” với Việt Cộng.

Năm 2004 ông Kỳ về Việt Nam, và đã làm những gì VC muốn ông làm, kể cả lăng mạ các cộng đồng người Việt tị nạn đã hội nhập thành công trên quê hương mới và vẫn giữ vững “lằn ranh Quốc/Cộng”. Việc một người từng làm thủ tướng, và phó tổng thống của chế độ Cộng Hòa chống cộng tại miền Nam “trở cò” là một đòn đau cho cộng đồng người Việt tị nạn ở hải ngoại. Ông Kỳ đã bị nhiều người đã kích, trong đó có cả những cựu chiến hữu của ông. Cuộc họp mặt hàng năm của giới cựu Không Quân với ông Nguyễn Cao Kỳ gọi là “Đêm Không Gian” cũng đã bị hủy bỏ. Không ai còn muốn nghe tới “chuyện ông Kỳ” nữa.

Bỗng vừa mới đây, ông Bằng Phong Đặng Văn Âu lại mới viết một loạt bài “THÂN GỬI QUÝ ANH CHỊ KHÔNG QUÂN” mà bài mới nhất đề ngày 25.6.2022 là bài thứ tư với tựa đề “Không còn là mối nguy cơ”, được mở đầu như sau:

Thưa quý anh chị Không Quân,

Do những thông tin không chính xác, có những người có ác cảm với Thiếu tướng Kỳ. Vì muốn công bằng đối với lịch sử, tôi viết ra những sự kiện mà tôi biết. Nhiều người biết Tướng Kỳ hơn tôi, nhưng họ không viết ra vì họ ngại bị dư luận đàm tiếu bản thân.

Tôi xin gửi đến quý anh chị Không Quân loạt bài để quý anh chị Không Quân có cái nhìn đúng đắn hơn về Tướng Kỳ.”

Tác giả không cho biết loạt bài của mình khi nào mới chấm dứt, mà tới bài thứ tư rồi, ông Bằng Phong Đặng Văn Âu còn dài dòng kể những chuyện đồng tây kim cổ... Và, dưới đây là một đoạn trong bài thứ tư liên quan tới ông Nguyễn Cao Kỳ:

“Trong Đại Hội ngày 19 tháng 6 năm 1965, Hội đồng Quân nhân Cách Mạng chọn người làm Thủ tướng. Thiếu Tướng Kỳ đề cử Tướng Thi, nhưng ông nhất định không chấp nhận. Tới khi thấy Tướng Kỳ làm Thủ tướng một cách dễ dàng, Tướng Thi bèn trải lòng tham vọng với thuộc cấp: “thằng Kỳ làm Thủ Tướng được, thì tau cũng làm Thủ Tướng được và tau sẽ làm hay hơn nó”. Trí Quang nghe được câu tâm sự đó, bèn lợi dụng lợi dụng thời cơ, hiến kế để lật đổ Nguyễn Cao Kỳ.

Trong chuyến kinh lý Vùng I Chiến Thuật, Tướng Kỳ nhận thấy Tướng Thi tỏ thái độ coi thường Tướng Kỳ, khi Tướng Thi cử một nhân viên cấp thấp báo cáo tình hình chính trị và quân sự tại địa phương thay vì Tướng Thi phải đích thân đứng ra thuyết trình với Thủ tướng. Khi lên máy bay trở về Sài Gòn, Tướng Kỳ nhìn qua cửa sổ máy bay, thấy Tướng Thi đưa tay lên cao “high five” với một sĩ quan khác, một cử chỉ chứng tỏ với thuộc cấp

“*tau chẳng coi lão Kỳ ra gì*”. Tướng Kỳ dùng điện thoại trên phi cơ gọi cho Tướng Nguyễn Hữu Cỏ – đương kim Ủy viên (Bộ trưởng Quốc Phòng – làm lệnh cách chức Tư Lệnh của Tướng Nguyễn Chánh Thi. Lập tức, Trí Quang tập hợp sự sôi nổi phản đối sự độc tài của Nguyễn Cao Kỳ và yêu cầu Nguyễn Cao Kỳ phải phục hồi chức vụ Tư Lệnh cho Tướng Nguyễn Chánh Thi. Thế là cuộc Biến Động Miền Trung nổ ra. Luận điệu của Trí Quang tuyên truyền trong dân chúng là: Chính quyền Quân nhân của Thiệu Kỳ là bất hợp pháp, vì không do dân bầu để coi cuộc đấu tranh của Phật giáo là vi lý tưởng Dân Chủ – Tự Do. Đó là luận điệu mỉa mai, rất được quần chúng và một số quân nhân tin theo. Làm sao có thể bầu cử khi đang đánh nhau với quân xâm lược và bọn Việt Cộng đội lốt Phật giáo làm nội tuyến?

Tướng Kỳ cử Tướng Nguyễn văn Chuân – người Huế – ra Huế dẹp loạn, nhưng thất bại. Tướng Kỳ cử Tướng Huỳnh văn Cao – người Huế – ra Huế dẹp loạn, rồi cũng thất bại. Tướng Cao viện cớ mình là người có đạo Công Giáo, nếu thắng tay thì mang tiếng với Phật Giáo! Tướng Kỳ cử Tướng Tôn thất Đính – cũng người Huế – thì Tướng Đính lấu cá, nhẩy sang phe Phật giáo Ấn Quang (để đồng hành với dân tộc?) nhằm chống lại Chính Quyền Trung Ương. Cuối cùng Tướng Kỳ phải cùng Tướng Nguyễn Ngọc Loan – Tổng Giám đốc Cảnh sát Quốc gia – đích thân ra Huế dẹp loạn.

Trong cuốn sách Biến Động Miền Trung, tác giả Liên Thành vì lý do “tể nhị”, chỉ đề cao vai trò của Tướng Loan, mà không nhắc đến vai trò chỉ huy cuộc dẹp loạn là Tướng Kỳ. Tất cả những trở ngại không thể giải quyết, Tướng Loan đều xin chỉ thị của Tướng Kỳ. Chẳng hạn, vị trụ trì Chùa Phổ Đà yêu cầu đạo hữu “tử tử”, nhất định không thi hành lệnh của Quân Đội phải giải tán cuộc tập hợp bất hợp pháp.

Tướng Loan phải gọi điện cho Tướng Kỳ để giải quyết thế nào. Tướng Kỳ bảo Tướng Loan cúp điện, cúp nước thì với cái khí hậu khắc nghiệt của Đà Nẵng vào mùa Hè mà không có điện nước thì không ai có thể chịu đựng cái nóng và sự mất vệ sinh do không nước. Ngoài ra, Tướng Kỳ còn ra lệnh cho Đại tá Dương Thiệu Hùng – Tư lệnh Không Đoàn 41 – đưa phi tuần Khu trục bốn chiếc Skyraider bay thấp trên mái Chùa để uy hiếp tinh thần. Không bao lâu sau, các đạo hữu tự động giải tán. Tướng Kỳ đã có quyết định sáng suốt, nên sự đổ máu đã không xảy ra.

Tướng Lewis William Walt – Tư lệnh Thủy Quân Lục Chiến Hoa Kỳ đóng ở căn cứ Chu Lai – cho phi cơ Phantom F-4C lên uy hiếp phi cơ Không Quân Việt Nam. Tướng Kỳ dùng tần số “Guard” của phương tiện vô yêu cầu phi cơ Hoa Kỳ phải trở về căn cứ, nếu bất tuân lệnh, pháo binh Việt Nam sẽ biến Chu Lai thành bình địa. Thế là phi cơ Hoa Kỳ trở về đáp, vì sợ Tướng Kỳ là người dám nói, dám làm, thì không có phi trường để đáp. Sau khi cuộc biến loạn chấm dứt, Tướng Tư lệnh TQLC Lewis Walt vào căn cứ Không Quân Đà Nẵng xin gặp Tướng Kỳ. Tướng Walt bước vào phòng làm việc của Đại tá Dương Thiệu Hùng (nơi Tướng Kỳ tạm dùng đại bản doanh), đứng nghiêm chào đúng với lễ nghi quân cách. Tướng Kỳ không nhìn lên, vẫn cúi mặt đọc báo cáo tình hình. Chừng 10 phút sau ông mới ngẩng mặt lên và hỏi Tướng Walt vào gặp ông có chuyện gì. Tướng Walt lễ phép thưa:

– Tôi vào gặp ông Thủ tướng để hỏi tại sao ông đưa quân đến vùng trách nhiệm của tôi, mà không cho tôi hay biết?

Tướng Kỳ hỏi:

– Ông Tướng đã phục vụ bao nhiêu năm trong Quân Đội? Trung tướng có hiểu hệ thống quân giai là gì không? Tôi đang là người lãnh đạo đất nước này. Tôi có phải xin phép Trung tướng để điều hành đất nước này không? Trung tướng có biết rằng chỉ cần một cú điện thoại của tôi gọi Tổng thống Lyndon B. Johnson, thì Trung tướng phải rời chức vụ trong vòng 24 tiếng đồng hồ không?

Trung tướng Walt nghe xong câu hỏi của Tướng Kỳ, vội vàng đưa tay lên chào kính và “đàng sau” quay!

(ngưng trích)

Phán xét về cuộc đời của một con người, xưa nay có câu “***hãy chờ cho tới lúc nắp quan tài đóng lại trên thân xác***” con người ấy. Ông Nguyễn Cao Kỳ nhắm mắt lìa đời đã hơn mười năm. Câu chuyện trên đây chỉ là phần nhỏ trong giai đoạn ông Kỳ đang bốc lên như điều gặp gió trên một đất nước đầy biến động, đổi thay, do những tác nhân từ bên ngoài gây ra mà sự thực, ông Kỳ cũng đã chỉ là một trong những diễn viên, nhưng là một diễn viên xuất sắc, do tài nghề riêng, và do thời cơ, đã tự biên tự diễn những màn đẹp mắt nên đã được Quân và Dân miền nam Việt Nam nhiệt tình hậu thuẫn, yêu thương, kính trọng, ít nhà lãnh đạo nào có được trong giai đoạn ấy.

Nhưng, từ khi không còn cờ trong tay, ông Nguyễn Cao Kỳ đã trở thành con người thật của Nguyễn Cao Kỳ, với những gì ông đã làm và đã nói cho đến ngày nhắm mắt xuôi tay. Và, nắp quan tài đã đóng lại trên hình hài ông Nguyễn Cao Kỳ từ lâu rồi.

Ký Thiệt

Ông Nguyễn Cao Kỳ cùng bà vợ sau về VN (khum lưng) làm "cách mạng"?